

РЕШЕНИЕ

№ 9728

гр. София, 20.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 69 състав, в публично заседание на 05.03.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Милена Славейкова

при участието на секретаря Грета Грозданова, като разгледа дело номер **293** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на 16, ал. 3 от Закона за чужденците в Република България /ЗЧРБ/, във връзка с чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Делото е образувано по жалба на Х. А., [дата на раждане] в С., гражданин на С., със съдебен адрес [населено място], [улица], партер, чрез адв. Я. К. от САК, срещу Отказ рег. № 871 от 16.12.2024 г. за влизане в страната, издаден от полицейски орган в 01 група на ГКПП Аерогара С. от ГПУ С. към РДГП при ГДГП – МВР.

Жалбоподателят визира незаконосъобразност на отказа поради липса на мотиви, допуснати съществени процесуални нарушения, неправилно приложение на закона и несъответствие с неговата цел. Поддържа, че на 16.12.2024 г., съвместно със съпругата си – украинска гражданка, е направил опит да влезе на територията на България с валиден национален паспорт и валидна виза. Посещавали страната с цел туризъм и почивка, за което разполагали с всички изискуеми документи и необходимите за престоя парични средства и застраховки. Независимо от изложеното, не били допуснати до територията на България, а били задържани с часове на летището, в помещение с лоши санитарно-битови условия, без храна и вода. Били принудени да закупят самолетни билети за Д. на изключително висока стойност. Твърди, че актът е постановен без да се съобрази обстоятелството, че чуждите граждани разполагат с валидна виза тип С, за издаването на която очевидно са били изпълнени всички законови изисквания, удостоверени от компетентните органи на Република България. Поддържа се липса на мотиви за отказа. Претендира се неговата

отмяна.

Ответникът полицейски орган в 01 група на ГКПП Аерогара С. от ГПУ С. към РДГП при ГДГП – МВР оспорва жалбата, чрез юрк. К..

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, като прецени доводите на страните във връзка със събраните по делото доказателства, намира от фактическа и правна страна следното:

С оспорения Отказ № 871 от 16.12.2024 г., издаден от полицейски орган в 01 група на ГКПП Аерогара С. от ГПУ С. към РДГП при ГДГП – МВР, на сирийския гражданин Х. А., [дата на раждане] , е отказано влизане в страната при пристигането му на ГКПП Аерогара С., с полет от [населено място], Турция. Отказът е съставен на бланка, като са попълнени правното му основание – чл.10, ал.1, т.17, вр. чл.16, ал.1 от ЗЧРБ и фактическо такова: не разполага с необходимите документи за удостоверяване на причината и условията на пребиваване.

Съгласно чл.8, ал.1 от ЗЧРБ чужденец може да влезе в Република България, ако притежава редовен паспорт или заместващ го документ за пътуване, както и виза или разрешение за пътуване, когато такива се изискват. В попълнената бланка за отказ е отбелязано, че чуждият гражданин е представил валиден национален паспорт и е притежавал виза тип С с продължителност на престоя от 16.12.2024 г. до 08.02.2025 г. По силата на чл.9 от ЗЧРБ визата е разрешение за влизане и пребиваване или летищен транзит.

Съгласно чл.9а от ЗЧРБ видовете визи са:

1. за летищен транзит (виза вид "А");
2. (отм. - ДВ, бр. 9 от 2011 г.)
3. за краткосрочно пребиваване (виза вид "С");
4. за дългосрочно пребиваване (виза вид "D").

В случая и с аргумент от Тълкувателно решение № 16 от 1975 на ВС мотивите на оспорения отказ следва да се считат за допълнени с тези по докладна записка на издателя на акта полицейски инспектор С. М. до началника на ГПУ С. (л.27-28). Според документа, чуждите граждани А. У., гражданка на У. и на С., и Х. А., гражданин на С., пристигнали на ГКПП Аерогара С., на 16.12.2024 г., около 21:30 часа, за влизане в страната с полет от И.. Като цел на посещението декларирали частно посещение, с разрешен срок на пребиваване от 40 дни. При проведена беседа лицата заявили, че пристигат с цел туризъм и за да посетят техен близък семеен приятел. Сирийският гражданин представил декларация с нотариална заверка на подписа от 17.07.2024 г., с която българският гражданин О. Ал К., ЕГН [ЕГН], декларирал, че ще осигурява издръжка и жилище за срок от 40 дни, за времето от 01.10.2024 г. до 01.04.2025 г. и кани лицето Х. А., негов близък приятел. При проведен телефонен разговор с О. Ал К. същият заявил, че е близък приятел с бащата на украинската гражданка и е направил услуга, като е поканил гражданина на С., от уважение към него. След като е запитан дали ще посрещне лицата на летище С., О. Ал К. заявил, че ги очаква, но в момента не е в България. Чуждите граждани представили хотелска резервация за периода от 16.12.2024 г. до 19.12.2024 г. за хотел В1 Downtown в [населено място]. На въпрос какво възнамеряват да видят в града и как ще прекарат декларирания престой, чужденците отговорили уклончиво като твърдели, че не обичат да планират, а да правят всичко спонтанно. При извършен преглед на личните вещи на лицата не били открити укрити или забранени за пренасяне вещи или средства, но не представили медицинска застраховка. Изготвени експертни справки

потвърдили автентичността на представените от чуждите граждани национални паспорти. Полицейски инспектор С. М. посочил, че чуждите граждани не могат да обосноват и докажат достоверно целта и условията на планирания престой в страната, за което били изготвени откази на основание чл.10, ал.1, т.17 от ЗЧРБ, вр. чл.16, ал.1 от ЗЧРБ за сирийския гражданин.

Основанието по чл.10, ал.1, т.17 от ЗЧРБ е такова и за отказ за издаване на виза, а именно – когато чужденецът не докаже достоверно целта и условията на заявеното пребиваване или транзитно преминаване, или летищен транзит. Основанието по чл.16, ал.1 от ЗЧРБ, с което е обоснован оспореният отказ, предвижда, че притежаването на виза не може да бъде единствено основание за влизане и пребиваване в Република България. Според чл.16, ал.2 от ЗЧРБ органите за граничен контрол могат да не допуснат влизането в Република България на чужденец, притежаващ виза, в случаите по чл. 10, ал. 1 или при неизпълнение на изискванията на чл. 19.

Съгласно чл.18, ал.1 от ЗЧРБ при влизане в Република България чужденецът декларира целта на посещението си и посочва писмено адреса, на който ще пребивава, като попълва адресна карта по образец, утвърден от министъра на вътрешните работи. Документите, които чужденец, който влиза в Република България или преминава транзитно през нейната територия, трябва да притежава в зависимост от целта на пътуването, са посочени в чл.19, ал.1 от ЗЧРБ.

Оспореният отказ рег. № 871 от 16.12.2024 г. е издаден от компетентен административен орган по чл.16, ал.3 от ЗЧРБ, според който на чужденец, на който е отказано влизане, органите за граничен контрол връчват единен формуляр по образец на Европейския съюз, в който са отразени причините за недопускането му на територията на страната. Със Заповед № 8121К-15155 от 10.12.2024 г. на министъра на вътрешните работи младши експерт С. Г. М. – командир на отделение в ГКПП Аерогара С. от ГПУ С. към РДГП на ГДГП-МВР е преназначен на изпълнителска длъжност полицейски инспектор VI степен в 01 група ГКПП Аерогара С. от ГПУ С. към РДГП на ГДГП-МВР. С аргумент от чл.56 и чл.57 от ЗМВР, вр. чл.16, ал.3 от ЗЧРБ държавните служители по чл.142, ал.1, т.1 и т.2 от ЗМВР, вкл. на Главна дирекция „Гранична полиция“, са полицейски служители, които пряко осъществяват някои от дейностите по чл. 6, ал. 1, т. 1 - 3, 7 и 8 (чл.39, ал.3 от ЗМВР). Видно от Заповед № 8121К-15155 от 10.12.2024 г. и приложената длъжностна характеристика младши експерт С. Г. М. е полицейски орган – орган за граничен контрол на ГКПП Аерогара С. от ГПУ С. към РДГП на ГДГП-МВР, респ. разполага с правомощия по чл.16, ал.3 от ЗЧРБ да издава и връчва единен формуляр по образец на Европейския съюз за отказ за влизане. По изложените съображения оспореният отказ е издаден от компетентен административен орган и в установената форма. Липсват данни по делото за допуснати съществени процесуални нарушения – такива, които съществено са накърнили правото на защита на засегнатото лице или ако не бяха допуснати, органът би постановил решение в противен смисъл.

Противно на твърденията в жалбата, отказът съдържа фактически и правни основания за издаването му по смисъла на чл.59, ал.2, т.4 от АПК, доколкото в него са посочени правното основание по чл.10, ал.1, т.17, вр. чл.16, ал.1 от ЗЧРБ и като фактическо такова: не разполага с необходимите документи за удостоверяване на причината и условията на пребиваване. Мотивите на акта следва да се считат за допълнени с тези по докладна записка на издателя на акта полицейски инспектор С. М. до началника на ГПУ С. (л.27-28) съгласно Тълкувателно решение № 16 от 1975 на ВС. Тези мотиви

позволяват на засегнатото лице да организира правото си на защита срещу неблагоприятния за него акт и на съда да осъществи съдебен контрол за законосъобразност.

С аргумент от разпоредбите на чл.16, ал.1 и ал.2 от ЗЧРБ наличието на издадена виза не е достатъчно основание за влизане в страната ни, поради което доводите в жалбата в тази насока са неоснователни. Органът за граничен контрол е намерил основание за отказ по чл.10, ал.1, т.17 от ЗЧРБ – чуждият гражданин не докаже достоверно целта и условията на заявеното пребиваване или транзитно преминаване. Изложеното намира своето основание в разпоредбата на чл.16, ал.2 от ЗЧРБ, а също и в чл.18, ал.1 от ЗЧРБ. С други думи – независимо от издадената виза, при влизането си в страната чуждите граждани следва да декларират целта на посещението си и при какви условията ще бъде осъществено същото. В случая, като цел е декларирано – частно посещение, за което лицата са представили декларация с нотариална заверка на подписа от 17.07.2024 г. от българския гражданин О. Ал К., ЕГН [ЕГН], че ще осигурява издръжка и жилище за срок от 40 дни, за времето от 01.10.2024 г. до 01.04.2025 г. и покана към Х. А.. Органът за граничен контрол провел разговор с канещото лице, но същото заявило, че не се намира в България. Дължим е извод, че към 16.12.2024 г. канещото лице не може да изпълни условията по предоставената декларация с нотариална заверка на подписа от 17.07.2024 г.

От друга страна и при проведена беседа чуждите граждани не декларирали категорично условията си на престой, което се обосновава от докладната записка на инсп.С. М.. В допълнение, полицейският служител отбелязал, че лицата не представят медицинска застраховка. Последната не е сред приложените към жалбата документи, като не е представена и допълнително, независимо от указанията към жалбоподателя, дадени с разпореждане № 1254 от 13.01.2025 г. Съвкупната преценка на така установените обстоятелства навежда съда на категоричен и несъмнен извод за изпълнение на предпоставките на правното основание по чл.10, ал.1, т.17 от ЗЧРБ – при влизането си в Република България на 16.12.2024 г. сирийският гражданин не доказал достоверно целта и условията на заявеното пребиваване, както и на фактическото такова – не разполага с необходимите документи за удостоверяване на причината и условията на пребиваване.

Противно на твърденията в жалбата не е допуснато нарушение на принципа за съразмерност по чл.6 от АПК. Същият предвижда, че административните органи упражняват правомощията си по разумен начин, добросъвестно и справедливо, като се въздържат от актове и действия, които могат да причинят вреди, явно несъизмерими с преследваната цел, която в случая е охранителна, контролна и превантивна съгласно чл.6, ал.1, т.1, т.7 и т.8, вр. чл.39, ал.3 от ЗМВР. Преценката на баланса между мярката (отказ за влизане) и визирана цел следва да се извърши съобразно чл.6, ал.2 от АПК – без да се засягат права и законни интереси на лицето в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която актът се издава. В случая не се установява възможност за прилагане на по-благоприятни за лицето мерки. При предоставено с разпоредбите на чл.16, ал.1 и ал.2 от ЗЧРБ право на преценка за приложението на основание за отказ по чл.10, ал.1 от ЗЧРБ, органът по граничен контрол не е упражнил превратно правомощията си.

По изложените съображения съдът приема, че оспореният отказ е издаден от компетентен административен орган, в установената форма, при липса на допуснати съществени процесуални нарушения, при правилно приложение на закона и в

съответствие с неговата цел. Дължим е извод за отхвърляне на оспорването на основание чл.172, ал.2 АПК.

По изложените съображения, Административен Съд С. – град, Първо отделение, 69-ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Х. А., [дата на раждане] в С., гражданин на С., със съдебен адрес [населено място], [улица], партер, чрез адв. Я. К. от САК, срещу Отказ рег. № 871 от 16.12.2024 г. за влизане в страната, издаден от полицейски орган в 01 група на ГКПП Аерогара С. от ГПУ С. към РДГП при ГДГП – МВР.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ: